

19

29.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Musarum, in festiuitatem nuptiarum Iu-
uenis doctrinâ, virtute & moribus
præstantissimi

ENOCHI BÖ-
CKELII SPONSI:

Et

Leetissima pudicissimæq; virginis

MARIÆ,

Eximij & prudentissimi Viri

MATTHÆI SIGELS filiaë

Sponsæ:

Celebratarum Niuemontij, 14. Iunij.

Anno 1602.

✽(✽)✽

MICHAEL LANTZENBERGER
EXCVDEBAT.

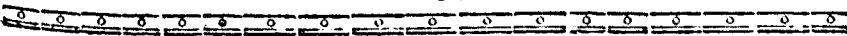

Lectere si nequeam Musas, Heliconam mouebo :
 Phœbe vocate veni : Calliopea veni,
 Omnidum tenebris cœli de parte fugatis,
 Eo nitidus fulget ab orbe dies,
 Prospera quò cieant lætum connubia plausum,
 Maxima quo tædis gaudia miscet Hymen,
 Scandit enim thalamum sponsus virtute celebris :
 Quem gaudet fausto Numine Sponsa sequi.
 Dextra fidem comitem videt vtraq; grata sinistram
 Pax & sincero cingit amore Charis.
 Seu iuga Parnassi sublimia Phœbe frequentas :
 Seu te sub sacro res Helicone tenet :
 Appropera Musis comitantibus : annue cœptis :
 Accensâ castus quæ face tractet Amor,
 Carmine digna tuo sponsi sit tæda: iugalis
 Flamma satis Sponsæ carmine digna tuo.
 Sed venit ille venit, turbâ comitante Sororum,
 Et prior ad Citharam sic sonat ore suam,

A P O L L O.

Qualiter Eois vbi mane resurgit ab vndis,
 Obscurat radijs Lucifer astra suis :
 Taliter ingenuâ Sponsus virtute refulget
 Inter præstantes dum sedet arte viros.
 Omnibus hinc gratus censetur : in omnibus eius

Eminet optato fidere rebus honor.
Hoc Citherea videns, iustâ mercede laborem
Compensat; stimulos admouet intus Amor.
Gratulor ob tantum fœdus, quod soluere nullus,
Spiritus ambobus dum reget ossa, queat.

C A L L I O P E.

Qualiter in pratis specioso lilia surgunt
Aspectu: Virgo taliter ipsa nitet:
Quæ ductu Diuæ thalamum nunc Cypridos intrat:
Et Sponso tantâ gaudia sorte parat.
Gaudia tristitiæ nunquam vincenda: voluptas
In quibus æternos incolat æqua Lares.
Et Charites seruent, felix concordia, lectum:
Pulcrâq; mellifluis labra liquore rigent.
Gratulor inceptis: iucundis gratulor ausis,
Perpetui Sponsis opto fauoris opus.

C L I O.

Nubila diffugiant cœlo: rex Æolus antro
Reprimat inclusum rerq; quaterq; Notum.
Ne madido flatu lux turbida contristetur:
Fulgentes præfert quâ Citherea faces.
Tota serena fluat: geminentur gaudia talis
Fœderis, in templo quod Deus ipse facit.
Est Sponsus Sponsa dignus: quia digna marito
Tanto pro reliquis tanta puella micat.

Numi-

Numina felices ambos prosperrima reddant,
Numina legitimo non inimica toro.

T H A L I A.

Hinc procul aduerso fugiat Discordia fato.
Nunquam coniugio quæ satis æqua fuit.
Fratres dissoluit: quæ vincula firma feruntur,
Audet Eris varijs dissoluisse modis.
His meliora precor sponso sponsæq; potenti
Quos combinatos robore Numen amet.
Principium felix, medium felicius opto,
Ultima præteritis anteferenda velim.
Quod precor, eueniat: Iuno castissima votis
Annuit: optatis strenuus adsit Amor.

E V T E R P E.

Si quis vernanti prælustribus eminet æuo,
Nec sinit alterius se grauitate premi.
Fortiter insurgit: nec curat scommata Momi,
Ingenuæ nixus dexteritatis ope:
Huic sua pro meritis restant sua præmia restant,
Hunc ambit magnus, quo recreetur, honos.
Hunc Erycina suis ex altis spectat ocellis,
Monstrans, cui dicat: Tu mihi sola places.
I pede felici: quæ, Sponsæ, precare, sequatur,
Rideat in gremio Sponsa pudica tuo.

E R A T O.

Quamuis Pasiphaë Minõia regna capessat,
Vel quæ res istis dicitur esse queat:

Tolle tamen niueum, quem iactat virgo, pudorem :
Mulum, quo thalamus commaculetur, erit.
Virgo pudica placet : valeat cum diuite cultu
Virginitatis egens : Virgo pudica placet.
Hoc quoniam memori sub mente Maria reuoluit
Docta fauoris opus, docta pudoris opus :
Ergo cum iustâ mercèdem laude reportat,
Fœnore quæ multos multiplicanda dies.

P O L Y H Y M N I A.

Stemmata Romuleam proprio Catilina per Vibem
Fertur præ multis intumuisse viris.
Restamen illa fuit nullius ponderis : ortum
Constitit illius calliditate premi.
Ille vir ille mihi melior censetur, honestis
Quem rebus vitam continuare iuuat.
Talem te genuit Natura, fauentibus astris
Numine qui thalamum prospere petis.
Gratulor inceptis : tibi commoda precor : ausis
Posthac aspiret Pax Requiesq; tuis.

M E L P O M E N E.

Quæ reliquas inter præclarâ stirpe puellas
Eminet, & morum dexteritate valet :
Hanc sua perpetuò maneant encomia : Sponsus
Hanc gemmis Sponsam præposuisse velit.

Eius

Eius in àmplexu requiescet : dulce leuamen
Sentiet : ætumnæ quo minuentur , erit.
Hinc noua Sponfa bonis quia clara Maria : fidelem
Hinc sibi præreliquis gaudet adepta virum.
Viuite concordēs : vigeat mens vna duobus,
In vestros penetret nulla querela Lares.

T E R P S I C H O R E .

Intueor quoties Sponsum, tunc gratulor eius
Tædis, & clarâ prospera voce precor.
Nec frustra : varijs animi quia dotibus auctum
Diua verecundo Cypris amore beat.
Hoc dudum petijt, magno cum fœnore sentit;
Commoda, quæ magni muneris instar erunt.
Blandus amor Pylios durabit pace per annos,
Sponsum cum Sponsâ copia diues alet.
Nascatur soboles, veræ pietatis alumnam
Quam Genij foueat sedulitate Deus.

V R A N I E .

Tu quoq; virginei flos illibate pudoris,
Pulcra puella meo carmine digna venis.
Te quia dote beat Citherea, Charisq; benigno
Irradiat vultu : cætera Numen agit :
Numen, quo thalamus stimulantî feruet, amorem
Pectora tergemino iuncta fauore fouent.

Iungo libens votis decies mea vota Sororum,
Vota minùs flatu disijcienda Noti.
Quod fuit optatum, Sponso Sponsæq; futurum :
Sit sine labe torus, sit sine lite domus.

Hæc chorus Aönidum suggessit carmina: Cypris
Dictavit calamo percipienda meo.
Qualiacunq; tamen, Sponso Sponsæq; probentur:
Sic ictum fausto sidere fœdus erit.
Paulatimq; suum Pax sentiet incrementum :
In tuto maneat cuius amore Lares.
Diuite vos cornu sustentet Copia : proles
Æmula sit matris moribus, arte patris.

*Introduet arum à M. Ioanne
Richtero.*

G R A-

GRATULATORIA IN
SPONSVM ET SPONSAM.

Molliter Oenochoum Ganymeden Iuppiter imo
 Includat Charitum detineatq; sinu.
Is quia formosumq; comis roseumq; labellis
 Vincere Narcissum fronte genisq; valet.
Et sua (vel presente Dea Iunone) Tonanti
 Aurca mellifluo Nectare poela replet.
At Diva noster Cithereidos ENOCHVS almo
 In gremio potius delituisse cupit.
Dulcis ubi requies, ubi dulcis amaracus, illi
 Idalijs recreet membra decora iugis.
Donec in accenso dominetur pectore flammis,
 Quas factum iaculis vulnus Amoris alat.
Tunc, cui Iunonis vel Deiphobaea ministres,
 Conscendit Sponsi Sponsa MARIA torum.
Viderat hoc dudum scrutata volumina caeli,
 Viderat Vranie Mnemosyneq; decus.
Hinc igitur quondam mirantibus ILLA Camænis
 Fertur ad HANC verbis talibus vsa DEAM:
Qui nunc in curis infans iacet, ille futuro
 Nymphis BOCKELIVS tempore carus erit.
Nec mirum: siquidem maioribus ortus habetur:
 Qui solida multum nunc quoq; laudis habent.
Nascentem facili vegetarunt sidera motu:
 Ingenium pueri, spes quoq; maior erit.
Maturè tendat super alta cacumina Pindi,
 Gratus Suadela Pieridumq; choro.

Forma

Forma decens, mores faciles, voluentibus annis
 Aspice quàm magni signa fauoris habent?
 Occultum Nymphis Amor instillabit amorem,
 Optet ut hunc socium multa puella tori.
 Vnica praeipiet duce sub Cithereide palmam:
 Quae tamen huic alijs inuenienda locis.
 Scilicet egregio fata stemmate, candida mores,
 Dives & egregij fœdere digna viri.
 Inueniant bona fata viam: Lucina cubili
 Adstet: Pax firmo seruet amore Lares.
 In quibus ad seros Fortuna secunda nepotes
 Portabit validis commoda multa rotis.
 Hæc non ex auium disco ventura volatu
 Me nihil occulto murmure Saga mouet.
 Consulo stellarum ducenti Numine vires:
 Vnde suos motus Inferiora petunt.
 Dixit, & Vranie, quae dixerat, omnia iussit
 Curâ Mnemosynes inseruisse libris.
 En facit euentus verbis iam, Sponse, benigno
 Diag, prædictis fidere, Sponsa, fidem.
 Gratulor ergò tibi, iuuenis suauissime, plenas
 Et casto sponse grator amore faces.
 Gaude quod talem sis nacta MARIA maritum,
 Quem mea iam verâ laude Camœna ferat.
 Si non fatidico pepegissent carmine dudum
 Sponsis Vranie Mnemosyneg, melos.
 Vix poteram firmis (memini) subsistere plantis,
 Ille mihi puero cognitus vsq, fuit.
 Ambos vna simul tencros schola fouit alumnos:
 Vnicus in gemino pectore sensus erat.
 Grandior hinc at as ubi nos effecit Ephebos,

*Plus quàm Theseà iungimur ambo fide.
Illa fides remanet. Quoties res seria cessat
Candida vita placet : Suada iocosa placet.
Nec dubium : quin nos interdum dextra deinceps
Hic ad Plisſinam iungere fata queant.
Interea sponsa ſoceri ſocrusq; voluptas,
Perge peregrino ſœdus inire loco.
Vade bonis auibus : da baſia mille MARIÆ,
Vnde tuis veniant baſia mille genis.
Iuno faue : genialis Amor fer gaudia tædis :
Euphroſyne cœptis, dulcis Hymenq; faue.
Quod reſtat, ſacris condonent Numina tædis,
Numina legitimo non inimica toro.*

Conſcripta à

Ioanne Zeidler Hoffmanno.

NE fortasse putes, PÖCKELI docte, daturum,
Quæ mihi præſtiteris, me benefacta Notis.
Vota dabo, cum nil aliud mihi reſter egeno,
Et DOMINVM mundi fleſtere vota queant.
Ergò SIGELIAB quando connubia poſcis,
Quam niueam tibi mons de niue dictus alit;
Imploro cœli, terræ, pelagique potentem,
Qui primus ſanxit ſacra marita, DEVM.
Propitio veſtris præſtò ſit numine cœptis,
Et mala, coniugio quæ metuenda, leuet;
Dextera, det, vobis maneat fortuna, nec vnquam
Dite ſinat claudi proſperitatis iter :

Et cum

Et cum, vulgaris veluti sententia monstrat,
Vt sine Sole polus, sit sine prole torus.
Prole MARIA piã faciat te, SPONSE, parentem,
Quæ lusu geminet gaudia vestra suo;
Vt sic felices annos peragatis vterq;
Ad Pylios, fato non remorante, dies.
Hæc precor: his precibus DEVS ô mouearis in alto,
Qui regis imperijs cuncta creata tuis.

Gratitudinis ac gratulationis ergò

offert, T.

addictissimus,

*Thomas Liebmannus
Nubifaxeus.*

F I N I S.

